

ПРОМОЦИЈА КЊИГЕ "ЗДРАВ СРБИНЕ, МОЈ ПОНОСУ!"

ЗДРАВИЦЕ И БЕСЕДЕ ЗА СВА ВРЕМЕНА

У Београду 22. – 29. октобра 2017. године одржан је 62. по реду Међународни сајам књига. На Сајму је учествовало преко хиљаду излагача из Србије и иностранства. Посебно су се издвојили штандови издавача „Геополитике“, Удружења песника „Поета“, Друштва српских домаћина, Српског националног савјета, штанд Косова и Метохије, Удружење „Српска солидарност храном“, Удружење за одбрану ћирилице „Добрица Ерић“...

Удружење „Добрица Ерић“ је за овај Међународни сајам књига објавило два нова издања књига, академика Василија Крестића „О називу језика у прошлости Хрватске“ и зборник здравица, беседа и песама „Здрав Србине, мој поносу!“, који је приредио и одабрао Драгиша Симић, председник и оснивач Удружења српске традиције и обичаја „Прела и посела“. Овај зборник носи нумерацију 1, и у припреми је још неколико књига са истом тематиком.

Промоција књиге „Здрав Србине, мој поносу!“ на Сајму књига одржна је на штанду Удружења за одбрану ћирилице „Добрица Ерић“, а сутрадан због великог интересовања у прелепој сали у којој је смештен штанд Косова и Метохије.

Промоцију је водио Миша Којић потпредседник Удружења „Ћирилице“, о књизи говорили су и председник Управног одбора Друштва српских домаћина проф. др Миладин Шеварлић, Маја Ковачевић председница Удружења „Књегина Персида Карађорђевић“ и мајка једанаесторо деце (!?), Илија Адамовић из Удружења текстописаца „Ехос“ и књижевник Милорад Шаровић.

– Књигу „Здрав Србине, мој поносу“, препоручујем сваком српском домаћину да је увек има поред иконе, кандила и славске свеће, да је користи у свечарским и другим приликама и да је дарује својим потомцима – уз препоруку да се и они тако понашају као наследници традиције и обичаја часних српских домаћина – истако је проф. др Миладин Шеварлић.

Поред бројних здравица и беседа у књигу "Здрав Србије, мој поносу!" највише је аутор уврстио песме једног од најпознатијих песника данашњице, Добрице Ертића ("Србија, које нема", "Песме о шљиви", "Славска молитва" ...), који му је у неку руку био и ментор и саветник при избору песама. Ту су и песме, владике Николаја Велимировића ("Вера наша, вера славна"), Милутина Бојића ("Плава гробница"), Доситеја Обрадовића ("Востани Србије"), Јована Дучића ("Хорда", "Сину тисјућуљетне културе"), Краља Николе Првог Петровића ("Онамо, намо"), Десанке Максимовић ("Крвава бајка"), Ђуре Јакшића ("Отаџбина", "Јевропи"), Љубивоја Ршумовића ("Здравица народу српском"), па, Владисава Петковића Диса, Драгољуба Ивановића, Миће Живојиновића, Оље Ивановић, Петра од Јадра, Зорана Нинића, Илије Адамовића, Миће Стојановића, Томислава и Андрије Бајића, Бранка Капетановића, Милијане Божић, проте Гроздана Гајића, Радослава Премовића, Милка Грбовића Грмила ... У књигу је Драгиша уврстио и најпознатију љубавну песму Лазе Костића "Санта Марија дела салуте". Интересантно да Симић на саборима и другим културним догађајима све здравице и беседе казује напамет, а посебно рецитије песму "Санта Марија дела салуте", коју је, иако веома дугачка, научио наизуст и због које увек добије громке аплаузе.